

Nd.

544. Frumvarp til laga

[130. mál]

um breyting á lögum nr. 46 14. apríl 1954, um tekjuskatt og eignarskatt.

(Eftir 2. umr. í Nd.)

1. gr.

- a. b-liður 1. málsgr. 3. gr. laganna orðist svo:
Gagnkvæm ábyrgðarfélag, kaupfélag og önnur samvinnufélag.
- b. c-liður 1. málsgr. sömu greinar orðist svo:
Sameignarfélag og samlög, sem hafa það að meginmarkmiði að annast vinnslu eða sölu á framleiðsluvörum félagsmanna. Einnig önnur sameignarfélag með ótakmarkaðri persónulegri ábyrgð félagsmanna, enda séu þau skrásett firmu og hafi tilkynnt til firmaskrár, að þau óski að vera skattlögð sem félag. Slík tilkynning skal hafa borizt firmaskrá í síðasta lagi innan mánaðar, eftir að lög þessi öðlast gildi, eða innan þriggja mánaða, eftir að félag hóf rekstur sinn. Að öðrum kosti skal öllum tekjum og eignum slíks félags skipt milli sameigenda í samræmi við hlutdeild þeirra í félaginu og þær skattlagðar með öðrum tekjum þeirra og eignum. Félagi, sem skrásett hefur verið sem sjálfstæður skattaðili samkvæmt framansögðu, er ekki heimilt að taka síðar upp þá reglu að skipta tekjum eða eign til skatts.
- c. Við 1. málsgr. 3. gr. laganna bætist nýr stafliður, þannig:
 - d. Sjóðir og stofnanir, sem ekki eru sérstaklega undanþegin skattgjaldi, sbr. 4. gr., svo og dánarbú og þrotabú.
- d. 2. málsgr. 3. gr. laganna fellur niður.
- e. 3. málsgr. sömu greinar, er verður 2. málsgr., orðist svo:
Félag og stofnanir, sem um ræðir í grein þessari, þar með talin sameignarfélag þau, er um ræðir í c-lið 1. málsgr., og ekki eiga heimili hér á landi, en hafa hér tekjur af eignum eða atvinnu, sams konar og um ræðir í 2. gr., skulu greiða skatt í ríkissjóð af tekjum þessum samkvæmt ákvæðum II. tölul. 6. gr.

2. gr.

- a. Aftan við orðin „Skattgjald einstaklinga“ í I.a. í 6. gr. laganna komi: og hjóna, sem eru skattlögð sem tveir einstaklingar.
- b. Aftan við orðin „Skattgjald hjóna“ í I.b. í sömu lagagrein komi: sem skattlögð eru sameiginlega.
- c. Síðasta málsgr. I. tölul. 6. gr. laganna falli niður, en í stað hennar komi:
Tekjuskatt, sem ekki nær kr. 20.00, skal fella niður við álagningu.
- d. Í stað II. og III. tölul. sömu greinar komi einn tölul., II., er orðist svo:
Skattgjald þeirra, er um ræðir í a-, b-, c- og d-liðum 3. gr., skal vera 25% af skattskyldum tekjum.

3. gr.

- a. 6. málsgr. 8. gr. laganna orðist svo:
Félag þau, er um ræðir í 3. gr. a, mega draga frá tekjum sínum útborgaðan arð, þó eigi meira en 8% af innborguðu hlutafé eða stofnfé.
- b. Orðið „striðsgróðaskattur“ á tveim stöðum í 7. málsgr. sömu greinar falli burt.

4. gr.

- a. h-liður 10. gr. laganna orðist svo:
Fæðiskostnað sjómanna á íslenskum fiskiskipum, ef þeir þurfa sjálfir að sjá sér fyrir fæði. Við ákvörðun þess kostnaðar sé farið eftir mati skattyfirvalda á fæði til tekna.
Einnig skal draga frá tekjum sjómanna á íslenskum fiskiskipum, þar með töldum sel- og hvalveiðiskipum, kr. 500.00 á mánuði vegna hlífðarfatakostnaðar, og miðast frádrátturinn við þann vikufjölda, er þeir eru háðir greiðslu slysa-

tryggingariðgjalda sem fiskimenn. Þá skal og sömu aðilum veittur sérstakur frádráttur, kr. 850.00 fyrir hvern mánuð, reiknað á sama hátt, enda hafi þeir verið skipverjar á þess konar skipum í a. m. k. 3 mánuði á viðkomandi skattári.

Hlutaráðnir menn skulu og njóta frádráttar samkv. 2. málsg. þessa stafliðar, þótt þeir séu eigi lögskráðir, enda geri útgerðarmaður skattanefnd fullnægjandi grein fyrir, hvernig hlutaskiptum er farið og yfir hvaða tímabil launþegi hefur tekið kaup eftir hlutaskiptum.

b. j-liður sömu greinar orðist svo:

Nú vinnur gift kona, sem er samvistum við mann sinn, fyrir skattskyldum tekjum, og eiga þá hjónin rétt á því, að dregin séu 50% frá þeim tekjum hennar, áður en skattgjald er lagt á tekjur hjónanna, enda sé teknanna ekki aflað hjá fyrirtæki, sem hjónin — annað hvort eða bæði — eða ófjárráða börn þeirra eiga eða reka, að verulegu leyti.

Þegar gift kona gengur til verka að atvinnurekstri með manni sínum — og atvinnureksturinn er að verulegu leyti eign þeirra — annars hvors eða beggja — eða ófjárráða barna þeirra, eiga þau rétt á því, að metinn sé hlutur konunnar af sameiginlegum hreinum tekjum hjónanna — miðað við beint vinnuframlag hennar við öflun teknanna — og dregin 50% frá hlut hennar, áður en skattgjald er lagt á hinar sameiginlegu tekjur hjónanna. Aldrei kemur þó hærrí hlutur til greina sem frádráttarstofn en nemur tvöföldum persónufrádrætti konunnar.

Ef einstæðir foreldrar eða aðrir einstaklingar halda heimili og framfæra þar skyldumaga sína, mega þeir draga frá skattskyldum tekjum upphæð, sem nemur hálfum persónufrádrætti hjóna og þriðjungi af persónufrádrætti ómaga á heimilinu.

5. gr.

a. Á eftir orðunum „enda ábyrgjast bæði skattgreiðslu“ í 1. málsg. 11. gr. laganna komi: og undirriti bæði skattframtalið.

b. Aftan við sömu grein laganna komi:

Nú aflar kona skattskyldra tekna með vinnu sinni utan fyrirtækis, er hjónin — annað hvort eða bæði — eða ófjárráða börn þeirra eiga eða reka, að verulegu leyti, og hagfelldara er fyrir hjónin, að þær tekjur séu sérstaklega skattlagðar, en að frádrátturinn, sem j-liður 10. gr. heimilar, gildi um þær, og geta þá hjónin krafizt þess, að skattgjald þeirra verði lagt á skv. 6. gr. I.a. Sé það gert, skiptist sameiginlegur ómagafrádráttur til helminga milli hjónanna. Annar frádráttur en persónuleg gjöld konunnar og persónufrádráttur telst við útreikninginn hjá eiginmanninum.

6. gr.

Í stað orðanna „Fyrir hjón kr. 12000.00 (6 þús. fyrir hvort)“ í 12. gr. laganna komi: Fyrir hjón kr. 13000.00 (kr. 6500.00 fyrir hvort).

7. gr.

14. grein laganna verði þannig:

Af skuldlausri eign skal árlega greiða skatt sem hér segir:

I. Af eign einstaklinga, sem taldir eru í 1. og 2. gr., reiknast skatturinn þannig:

Af	30000—	60000	kr. greiðist	45	kr. af	30000	og	3.0‰	af afgangi.
—	60000—	80000	—	135	—	60000	—	4.5‰	—
—	80000—	100000	—	225	—	80000	—	6.0‰	—
—	100000—	150000	—	345	—	100000	—	7.5‰	—
—	150000—	200000	—	720	—	150000	—	9.0‰	—
—	200000—	500000	—	1170	—	200000	—	10.5‰	—
—	500000—	1000000	—	4320	—	500000	—	12.0‰	—
—	1000000—	2000000	—	10320	—	1000000	—	13.5‰	—
—	2000000	og þar yfir	—	23820	—	2000000	—	15.0‰	—

Af eign, sem ekki nemur 30000 kr., greiðist enginn skattur.

II. Af eign félaga og annarra skattskyldra aðila, sem taldir eru í 3. gr., greiðist 7% — sjö af þúsundi.

8. gr.

Síðari málsgr. 15. gr. laganna orðist svo:

Menn, sem eigi eru heimilisfastir hér á landi, og útlend félög greiða eignarskatt af þeim eignum sínum hér á landi, sem gefa af sér tekjur þær, er um ræðir í 2. gr. Reiknast eignarskattur einstaklinga samkvæmt reglum í 14. gr. I, þó aldrei lægri en 6% af hinum skattskyldu eignum, en eignarskattur útlendra félaga reiknast samkvæmt 14. gr. II.

9. gr.

58. gr. laganna orðist svo:

Ríkisskattanefndin skal hafa eftirlit með því, að fylgt sé fyrirmælum laga þessara um ávöxtun og ráðstöfun á fé nýbyggingarsjóðs, en ákvæði laga þessara gilda bæði um það fé, er greitt var í nýbyggingarsjóð árið 1941, og það fé, sem síðar er í hann lagt.

Skattanefndir skulu senda ríkisskattanefnd skýrslu um framlög í nýbyggingarsjóð og innstæðu hvers fyrirtækis, svo fljótt sem unnt er, eftir að upplýsingar um það bárust þeim í hendur. Um hver áramót skulu þau fyrirtæki, er fé eiga í nýbyggingarsjóði, senda nefndinni skýrslu um ráðstöfun þess fjár, er þau hafa tekið úr sjóðnum á liðnu ári.

Nú telur ríkisskattanefndin vafa á því, að fé úr nýbyggingarsjóði hafi verið varið samkvæmt ákvæðum laga þessara, og skal hún þá tafarlaust tilkynna það stjórn viðkomandi útgerðarfélags. Nefndin skal síðan úrskurða um það, hvort greiða skuli skatt af fénu samkv. síðari málsgr. 56. gr., og tilkynna það skattanefnd og eiganda sjóðsins.

10. gr.

Orðið „striðsgróðaskattur“ í 60. gr. laganna falli burt.

11. gr.

Orðin „laga nr. 6 9. jan. 1935, um tekjuskatt og eignarskatt“ í 62. gr. laganna falli burt.

12. gr.

63. gr. laganna orðist svo:

Við ákvörðun tekjuskatts árið 1958 af tekjum ársins 1957 skal veita sérstaka lækkun á tekjuskatti öllum hjónum, sem hafa 2 börn á framfæri og undir 55500 kr. í hreinar tekjur. Hjá þessum hjónum, er hafa 54500 kr. hreinar tekjur eða lægri, skal lækkunin nema 50%. Nemi tekjurnar yfir 54500 kr., skal lækkunin vera 47½% á tekjuskatti af 54550 kr. hreinum tekjum og minnka þannig áfram um 2½% við hverjar 50 kr., sem tekjur fara yfir 54550 kr., og hverfa við 55500 kr. hreinar tekjur.

Eftir sömu reglu skal lækka tekjuskatt allra annarra hjóna svo og einstaklinga, sem greiða ættu sama tekjuskatt eða lægri en áðurgreind hjón, ef þau nyttu ekki áðurgreindrar skattlækkunar.

Framangreind skattlækkun skal einnig gilda við ákvörðun gjaldársgjalda á árinu 1958.

13. gr.

64.—67. gr. laganna, að báðum meðtöldum, falli burt. 68. gr. laganna verður 64. gr.

14. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og skulu fyrst koma til framkvæmda við álagningu tekju- og eignarskatts fyrir skattárið 1957. Ákvæði 2. efnismálsgr. í b-lið 4. gr. kemur þó fyrst til framkvæmda árið 1959 við álagningu á tekjur ársins 1958.

Jafnframt eru felld úr gildi lög nr. 21 20. maí 1942, um striðsgróðaskatt, og lög nr. 37 10. maí 1957, um aukinn skattfrádrátt til handa skipverjum á fiskiskipum.